

פרק טו

עניני צדקה (הנאמן הצבורי)

פרק טו
פקודה
מס' 25 לש' 1925

פקודה הקובעת הוראות בדבר יצירת משרת הנאמן הצבורי לעניני צדקה.

[1 כאלגוסט 1925]

1. פקודה זו תקרא פקודת עניני צדקה (הנאמן הצבורי).

השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים הבאים, מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר.

„הוצאות” כוללות הוצאות ומסים;

„נאמן פרטי” פירושו כל נאמן אחר זולת הנאמן הצבורי לעניני הצדקה;

„בית דין דתי” פירושו בית דין מושלמי דתי או בית דין של עדה דתית שיש לו שפוט עפ"י הסעיפים 53 ו-54 של דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922.

3. הנציב העליון יהא רשאי למנות פקיד שיכונה בשם הנאמן הצבורי על הצדקה, שיהא לו הכח לרכוש ולהחזיק מקרקעים ומטלטלים מכל המינים, לחתום על חוזים, לערוך ולחתום כל מיני שטרות, לתבוע ולהיות נתבע למשפט בשם זה: היה תהיה לו חותמת רשמית.

משרת הנאמן הצבורי לעניני צדקה

4. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו ובהתאם להן ולתקנות שיתקינו על פיה, יכול הנאמן הצבורי על הצדקה, לכשימצא לנכון, לשמש —

סמכויותיו ותפקידיו הכלליים של הנאמן הצבורי על הצדקה

(א) כנאמן-אפוטרופוס הוא לבדו; או

(ב) כנאמן רגיל, בין לבדו ובין יחד עם אדם אחר או עם חבר אנשים, והיה יהיו לו כל אותם התפקידים, הסמכויות והחובות, ויהא זכאי בכל הזכויות

והחרויות, ויהא כפוף להשגחתו ולצווייו של בית המשפט ממש כדין נאמן פרטי המשמש בתפקיד זה לפי כל פקודה הנוהגת עתה או שתהא נוהגת להבא בפלשתינה (א"י).

(2) יכול הנאמן הצבורי על הצדקה לסרב לחלוטין לקבל כל הקדש או יכול הוא לקבלו רק לפי תנאים קבועים.

(3) הנאמן הצבורי על הצדקה לא יקבל כל הקדש חוץ מהקדש לצרכי צדקה בגדר סעיף 2 של פקודת ההקדשות לצרכי צדקה.

פרק יד.

5. (1) בהתחשב עם התקנות שיתקינון עפ"י פקודה זו, יוכל הנאמן הצבורי על הצדקה, אם הוא מסכים לשמש בתפקיד זה, בין שמספר הנאמנים הופחת ועמד על פחות מן המספר המקורי ובין שלא הופחת, להתמנות כנאמן-אפוטרופוס של איזה הקדש —

מנוי נאמן-אפוטרופוס

(א) עפ"י צו בית המשפט שניתן עפ"י בקשת כל אדם שעל יסוד בקשתו יכול בית המשפט לצוות למנות נאמן חדש ;

(ב) על ידי המצוה או ע"י כל אדם אחר היוצר את ההקדש ; או

(ג) ע"י אדם שיש לו הסמכות למנות נאמנים חדשים.

(2) מקום שהנאמן הצבורי על הצדקה נתמנה להיות נאמן-אפוטרופוס על כל הקדש —

(א) יעבירו את נכסי ההקדש לנאמן-האפוטרופוס כאילו היה הוא הנאמן היחידי ולצורך זה אפשר ליתן בשעת הצורך צוויי הקנאה עפ"י פקודת ההקדשות לצרכי צדקה ;

פרק יד.

(ב) הנהלת נכסי ההקדש וכל סמכות או כח הכרעה שהנאמנים יוכלו להשתמש בהם עפ"י שטר ההקדש ישארו מסורים לנאמנים חוץ מן הנאמן-האפוטרופוס (ונאמנים אלה יכוננו לקמן בשם „נאמנים מנהלים“);

(ג) בכל הנוגע ליחסים שבין הנאמן-האפוטרופוס לבין הנאמנים המנהלים, ובהתחשב עם זכויותיהם של אנשים אחרים ומבלי לפגוע בהן,

תהא האפוטרופוסות על כל הבטוחות והתעודות ושטרי הקנין הנוגעים לנכסי ההקדש מסורה בידי הנאמן-האפוטרופוס. אפס כי לנאמנים המנהלים תהיה הזכות לעיין בהם באין מעצור, להעתיקם או להעתיק קטעים מהם ;

(ד) על הנאמן-האפוטרופוס להסכים לכל המעשים הדרושים כדי ליתן אפשרות לנאמנים המנהלים להשתמש בסמכות ההנהלה שלהם או בכל סמכות אחרת או בכל כח הכרעה המסורים להם (לרבות הסמכות לשלם לבית המשפט כספים או בטחונות) וגם לעשות את המעשים האלה, מלבד אם הענין שמבוקשת עליו הסכמתו הוא מעילה באמון, או שהוא מטיל עליו אחריות אישית ביחס לדרישות תשלום או מבחינה אחרת ; ואולם לא יהא הנאמן-האפוטרופוס אחראי לכל מעשה שיעשה או לכל השתמטות ממעשה ע"י הנאמנים המנהלים כלם או מקצתם, אלא אם נתן את הסכמתו לכך כאמור ;

(ה) כל הסכומים הנפרעים לקופת ההכנסות או הקרן של נכסי ההקדש או מתוכם ישולמו להנאמן-האפוטרופוס או על ידו :

בתנאי שיכול הנאמן-האפוטרופוס להרשות לשלם לנאמנים המנהלים או לאותם האנשים שהם יצוו, את הדיבידנדים והכנסות אחרות שיתקבלו מנכסי ההקדש, ובכגון זה אין הוא חייב לדאוג לאופן השימוש בהם, ולא יהא אחראי לכל הפסד או לשמוש בהם שלא כדין ;

(ו) הסמכות למנות נאמנים חדשים, כשסמכות זו מסורה לנאמנים, תהא מסורה לנאמנים המנהלים בלבד, אך לנאמן-האפוטרופוס תהא אותה הסמכות לפנות לבית המשפט בדבר מנוי נאמן חדש כשם שישנה לכל נאמן אחר ;

(ז) הנאמן-האפוטרופוס כשהוא עושה את מעשהו בתום לב, לא ישא באחריות על שקבל כל הודעה בכתב מאת הנאמנים המנהלים בשאלה של עובדא. כהודעה נכונה ועל שנהג על פיה, כשבהודעה זו תלויה זכות הקנין בנכסי ההקדש או בחלק מהם, ואף לא ישא באחריות אם נהג לפי עצה משפטית שנטלו הנאמנים המנהלים, שלא על דעת הנאמן-האפוטרופוס ;

(ח) יכול בית המשפט עפ"י בקשת הנאמן-האפוטרופוס או עפ"י בקשת אחד הנאמנים המנהלים, ואם נתברר לו די הצורך שרצוי להביא לידי גמר את הנאמנות האפוטרופסות, ליתן צו לכך, ומשניתן הצו יוכל בית המשפט ליתן אותם הצוויים וההוראות ככל אשר יראה לנכון בעיני בית המשפט לפי המסכות שבדבר.

6. יכול הנאמן הצבורי על הצדקה להתמנות אם בתואר זה ואם באיזה תואר מתאים אחר כנאמן עפ"י כל צוואה או כל תעודה אחרת היוצרת הקדש לצרכי צדקה, והוא יכול להתמנות למשרה זו בין שהצוואה או התעודה שיצרו את ההקדש נעשו או קבלו תוקף לפני אישורה של פקודה זו ובין שנעשו או קבלו תוקף לאחריה, בין כנאמן מקורי ובין כנאמן חדש או כנאמן גוסף, באותם המקרים ובאותו האופן וע"י אותם האנשים או אותו בית המשפט, כאלו היה נאמן פרטי, אלא מתוך תוספת תנאי, שאם גם הנאמנים שנתמנו מעיקרא היו שנים או יותר, אפשר למנות את הנאמן הצבורי על הצדקה כנאמן יחיד, אף אם נאמר בשטר ההקדש שמספר הנאמנים לא יהא לעולם פחות ממספר ידוע ויהא תמיד יותר מנאמן אחד.

מנוי הנאמן הצבורי על הצדקה כנאמן

7. (1) קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י) תהא חייבת לשלם כל הסכומים הדרושים כדי למלא כל חובה שהנאמן הצבורי על הצדקה היה חייב בה אילו היה נאמן פרטי, למעט כל חובה שלא הנאמן הצבורי ולא אחד מפקידיו גרמו לה במה שהוא, ואשר לא הוא ולא אחד מפקידיו יכול להמנע ממנה ולו גם בזריזות מספקת, ובכגון זה לא תפול האחריות לא על הנאמן הצבורי לעניני צדקה ולא על קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י).

אחריות קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י)

(2) כל הסכומים שמשלמים אותם על פי סעיף זה מתוך קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י) יזקפו כחוב על אותה קופה וישולמו מתוך כספיה.

8. (1) הנציב העליון ימנה אדם מוכשר למשרת הנאמן הצבורי לעניני הצדקה והוא יקבל את המשכורת או השכר שיקבעם הנציב העליון וימונה באותם התנאים שיקבעם הנציב העליון.

פקידים ומשרות

(2) הנציב העליון ימנה את האנשים שהוא ימצא לנחוץ כפקידים של הנאמן הצבורי, ופקידים אלו ישמשו במשרתם בתנאים שיקבעם הנציב העליון ויקבלו את שכרם באותם השיעורים ובאותו האופן שיקבע הנציב העליון.

(3) כל שהנהו כבר פקיד בשרות הממשלה יכול להתמנות כנאמן צבורי על הצדקה או כאחד מפקידיו של הנאמן הצבורי.

(4) המשרד הראשי של הנאמן הצבורי על הצדקה יהא בירושלם.

9. (1) הטל יטילו את דרגת המסים שבתוספת פקודה זו בקשר עם דרגת המסים

תפקידי הנאמן הצבורי על הצדקה :

בתנאי שדרגה זאת יהא אפשר לתקנה, לשנותה או להחליפה עפ"י צו מאת הנציב העליון במועצה.

(2) כל הוצאות שהיו פורעין אותן או מפרישין אותן מתוך נכסי ההקדש אילו היה הנאמן הצבורי על הצדקה נאמן פרטי, יפרעון או יפרישון כאמור.

(3) כל המסים הללו ישמשו לקופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י).

10. (1) לא הנאמן הצבורי על הצדקה ולא אחד מפקידיו ישמשו דרכי העבודה של הנאמן הצבורי על הצדקה בתפקידם עפ"י פקודה זו על מנת לקבל פרס חוץ מכפי שנקבע בפקודה זו.

(2) יכול הנאמן הצבורי על הצדקה, בהתחשב עם התקנות שעפ"י פקודה זו, להעסיק לצורך כל הקדש עורכי דין, בנקאים, רואי חשבון, סרסורים או אנשים אחרים שהוא ימצא לנחוץ להעסיקם, ובקבעו את האנשים שהוא יעסיקם כך בקשר עם כל הקדש, ישים הנאמן הצבורי על הצדקה אל לבו את טובת הענינים של ההקדש, ואולם כל מקום שאפשר הדבר יביא בחשבון, בהתחשב עם האמור לעיל, את משאלות המקדיש ומשאלות יתר הנאמנים (לכשישנם) בין שהובעו משאלות אלה במפורש ובין שהן מסתברות מתוך מעשיו של המקדיש עצמו או מתוך דרכי ההנהלה הקודמת של ההקדש.

(3) דבר הרשם הנאמן הצבורי על הצדקה בשם זה בפנקסיה של איזו חברה לא ישמש הודעה על דבר הקדש ואין לחברה רשות להתנגד לרשום את השם הזה בפנקסיה מטעם זה בלבד שהנאמן הצבורי על הצדקה הוא איגוד, וכשתבוא החברה לטפל בנכסים הרי העובדא שהאדם או אחד האנשים שטפלה בהם החברה הוא הנאמן הצבורי על הצדקה, אין בה כדי לשמש מודעה בדבר הקדש.

11. (1) אם הוגשה בקשה לבית דין דתי ע"י אדם הממונה על הנהלת וקף או ע"י אדם הזכאי בפירות של וקף או של קרן דתית מסוג הקדש לצרכי צדקה, והם בסמכותו של אותו בית דין, יוכל אותו בית הדין לפטר את הנאמנים כחם של בתי דין דתיים למנות נאמן צבורי על הצדקה להיות נאמן רגיל

הקיימים ולמנות את הנאמן הצבורי על הצדקה להיות נאמן רגיל של הוקף או של הקרן הדתית.

(2) בבוא בית הדין הדתי להשתמש בשפוט עפ"י סעיף זה יוכל ליתן אותם הצוויים שיהיו נחוצים כתוצאה מן השמוש בשפוט זה, בדבר הקנאת נכסי ההקדש או בדבר כל ענין אחר הדרוש לשם הוצאת המנוי לפועל, ומאותה שעה ואילך יהא דין הוקף או הקרן הדתית כדין הקדש לצרכי צדקה בגדר פקודת ההקדשות לצרכי צדקה, והוראותיה של אותה פקודה תחולנה עליהם.

פרק יד.

12. שום דבר האמור בפקודה זו אינו מקנה תוקף למנויו של הנאמן הצבורי על הצדקה כנאמן של כל הקדש, וקף או קרן דתית אלא אם כן נאות הלה בכל מקרה מן המקרים האלה לקבל עליו את משרת הנאמנות.

קבלת הקדש אינה חובה

13. יכול הנציב העליון במועצה להתקין תקנות בכדי להוציא לפועל תכליות פקודה זו, וביחוד לשם התכליות דלקמן, כולן או מקצתן: —

תקנות

(א) לשם יסוד משרת הנאמן הצבורי על הצדקה וקביעת ההקדשות או התפקידים שהוא רשאי לקבל על עצמו והבטחונות שהוא ופקידיו צריכים ליתן, אם ידרש מאתם ליתן בטחונות;

(ב) לשם העברת כל נכס לנאמן הצבורי על הצדקה והעברת הנכסים ממנו לאחרים;

(ג) לשם החשבונות שיערכו ובקורת אותם החשבונות;

(ד) לשם יסוד סניף למשרה ואופן הנהלתו;

(ה) לשם קביעת האופן והצורה שבהם יש למסור מודעות;

(ו) תקנות המפרטות את טיב ההשקעות שבהן יוכל הנאמן הצבורי על הצדקה להשקיע את כספי ההקדש.

תוספת

[סעיף 9 (א)]

(1) מהקדן.

עם קבלת ההקדש יוטל סם בשעורים דלקמן —

- (א) אחוז וחצי למאה (ברוטו) מהערך הכללי של נכסים שאינו עולה על 10,000 לירה: בתנאי שהמס לא יהא פחות מלירה אחת.
- (ב) אחוז אחד למאה על כל סכום העורף על 10,000 לירה, כשהערך הכולל של הנכסים עולה על אותו הסכום.

(2) מהכנסות.

מההכנסות הכלליות של מיני נכסים —

- (א) חמשה אחוזים למאה מ-2,000 הלירה הראשונות;
- (ב) שני אחוזים וחצי למאה על כל סכום העורף על 2,000 לירה: בתנאי שהמס לא יהא פחות מלירה אחת.

(3) מהעברת נכסים.

אחוז אחד למאה מערך כל נכס או מסכום עובון שניתן במתנה לצדקה: בתנאי שהמס לא יהא פחות מלירה אחת.

(4) ממכירת קרקע.

אחוז אחד למאה ממחיר המקנה של מקרקעים שהם חלק מהקדש לצרכי צדקה.

(5) מהשקעות.

אחוז אחד למאה מהסכום בקניית בטחונות, מכירתם, פקדונם הקבוע, ביטולם, או העברתם

(6) מרישום וחקירה.

- (א) 50 מיל על כל רשימה, קטע, או העתקה לכל 100 מלה או חלק מזה;
- (ב) 100 מיל ועד לירה אחת, לפי הכרעת דעתו של הנאמן הצבורי על הצדקה, על חפוש אחרי ידיעות או מסירתן.

(7) מכספים אחרים.

על הכספים שנתקבלו, שולמו או ספלו בהם באופן אחר ואשר לא נקבעו הוראות לכך במקום אחר —

- (א) אחוז וחצי למאה מסכום שאינו עולה על 500 לירה.
- (ב) אחוז אחד למאה מכל סכום העורף על 500 לירה.

(8) הוצאות.

לירה אחת ליום או לחלק מיום שבו ידרש מאת הנאמן הצבורי על הצדקה להמציא מחוץ למשרדו הראשי לצורך בקורת או לשם כל עסק אחר הכרוך בהקדש לצרכי צדקה, נוסף על הוצאותיו הממשיות לנסיעה והובלה והוצאות אחרות בקשר עם אותה בקורת או העסק האחר.

(9) ענינים כלליים.

נוסף על התשלומים דלעיל ישולמו ויפרעו גם כל ההוצאות שהנאמן הצבורי הוציאן כדון בקשר עם הנהלת ההקדש.

פרק טז

סרטי ראינוע

פקודה הקובעת הוראות בנדון בקורת סרטי ראינוע.

[16 בלוקטובר, 1927]

פרק טז.

פקודות :

מס' 27 לש' 1927

מס' 5 לש' 1931

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת סרטי הראינוע.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפרושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„מועצה“ פרושה מועצת הבקרת שתתכונן עפ"י פקודה זו ;

„גשף שעשועים צבורי“ פירושו כפירוש המיוחס לו בפקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים ;

פרק ע.

„קצין משטרה עליון“ פירושו כפירוש המיוחס לו בפקודת המשטרה.

פרק קיב.

3. (1) מועצת בקרת תתכונן בירושלים ותהא מורכבת ממושל המחוז של ירושלים ומאותם אנשים אחרים שהנציב העליון ימנה מזמן לזמן, ומהם לפחות אשה אחת : מושל מחוז ירושלים ישמש יו"ר למועצה.

הרכבת מועצת בקרת

מס' 30 לש' 1934

(2) שני חברי המועצה, אשר לפחות אחד מהם הוא פקיד ממשלתי, יהיו מנין חוקי (קוורום).

(3) המועצה תוכל בכל עת לצרף אליה כל אדם אשר ישיא לה עצה בדבר סרט המוגש למועצה אם ראוי הוא להצגה.

4. (1) אסור להציג כל סרט ראינוע אלא אם כן נתאשר להצגה וסומן ע"י המועצה.

אסור להציג סרט

מבלי רשון.